

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesv Carmelitarvm Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

Jn duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamations, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Cap. XII. Oste[n]dit verum Dei amatorem, vitam & honorem paruifacere
debere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

Quidquid autem dixi, non ita capiendum est, ut locum habeat, quando malum ipsum graue est, puta cum grauis aliqua febris ingruit; quamquam semper, & in omnibus, moderationem adhiberi, & patientiam ostendivelim. Sed de paruis quibusdam loquor infirmitatibus, que nos leto non affigunt, vt propterea necesse non sit alijs nos importunas esse. Sed quid, si hoc extra domum hanc legi audiriue deberet? quid, quo Moniales omnes de me dicent? Equidem omnia haec quamquam exquisitissimo animo perferrem, si modò vel aliqua fese in melius emendaret. Si enim velvna sola hacin re deliquisse deprehēdatur, haec in causa est, cur, vt plurimum mihi creditur sint, quantumvis etiā male constituat. Ponamus nobis ob oculos sanctos nostros Patriarchas & patres, & priscos eremitas, quorum ipsæ vitam imirari proponimus; quas hi personas & dolores subierint opotest, & quidē in solitudine viuendo, quale frigus, famē, astutum, calorem qualē, neminem habentes, præterquam solum Deam, cui necessitatem suam quererentur? Anne putatis, illos ē ferro fuisse? tam constabant carne, quam nos. Mibi credite, carissima, cūm haec corpuscula domare iam incipimus, tunc ea nobis tam mortalia non esse. Sat multos inuenire erit, qui quæ necessaria vobis sunt, procurabunt; nolite igitur pro vobis ipsis sollicitae esse, nisi in aliqua notabilis necessitate. Nisi enim firmum propositum faciamus mortis semel generose deglutienda, & sanitatis corporalis negligenda, nihil umquam generosi præstabimus. Date operam, vt mortem non timeatis, & vt totas vos in Deum resignetis, & veniat quidquid venire potest. Quid refert nos mori: annon, cūm corpus nos toties decepitur, ipsi id semel decipere volemus? Et mihi credite; maioris huiuscmodi resolutionis momenti est, quam intelligere possumus. Per frequentem enim ciuius paulatim, per Deicratiam, renouationem tandem absolutum, in corpus nolitum, ius & dominium acquiremus. Huiusmodi porro hostem superare, magni refert, ad in vita huius conflictu perdurandum. Hoc nobis Dominus, prout & potest, concedere dignetur. Crediderim equidem, neminem lucrum quod hacin re situm est, intelligere, nisi qui iam de facto victoria fruatur: quæ quidem tantā est, vt quisquis illam norit, nullum eum labore tamquam grauem reculaturum existimem, quō in huiusmodi re que & dominio viuere possit.

*Grauis morbi habenda
ratio & cu-
ra, & nihil
omniosostē-
denda pati-
entia.*

*Patriū pri-
corū rigores*

*Nimiam de
sanitate &
valetudine
societudinē
reprehēdat.
Sei in mor-
bis eius cu-
ram habere
vult.*

*Quas ani-
marē recipias
gratias mī
operari inci-
pit.*

CAPUT XII.

VERVS DEI AMATOR VITAM ET HONOREM PARVI FA-
CIA & deficiat oportet.

IAM ad alia, quæ etiam permagni sunt momenti, esto parua esse vide-
antur, transcamus. Omnia sanè laboriosa & molesta nobis esse videtur:
f 2 & me-

& merito, est enim bellū cōtra nos metipsas. Sed statim atq; ipse openi
incipimus, Deus tunc quām maximē in anima operatur, & tot illigant
confert, vt quidquid in hac vita fieri potest, illi nimis quām parum &
exiguum videatur. Et cūm nos Moniales id quod amplius est, faciamus,

*Qui voluntatem resig-
nans par-
tem po-
tissimam re-
ligionis ex-
pluit.*

*Paulatim
acquiritur
mortificatio.*

*Vita Deo
danda.*

*Vita Reli-
gio si lögk est
martyrii.*

*Vita breui-
tatis.*

etiam subiiciendo; tot labores, molestias, ieiunia, tam auctum silentium &
clausuram perferre; denique chorum frequentare; adeo vt, eti nos ipsa
delicatus habere maximē cuperemus, forsitan id non nisi interdum
cideret; & forsitan ē multis quād vidi monasterijs ego sola esse, quād
facerem) cur ergo abstineamus ab internorum mortificatione; cum in
situm sit, vt ea bona, dē quibus iam antē paulo egi, bene regulata sit, &
magis meritoria & perfecta, illaque postea magna cum suavitate & que-
te perficiantur: Hoc acquiritur per hoc, quod, vt dixi, voluntatem &
clinationem nostram, etiam in paruis rebus, non sequi paulatim alio-
fiamus, quoadusque corpus spiritui penitus subiectum sit. Iterum dic-
mania, aut saltem pro maxima parte, in eo sita esse, vt omnem de nobis
fis, deque propria commoditate sectanda, solicitudinem deponamus;
enim Dominō reuera & sincerē seruire incipit, nihil ei offere minusq;
vitam potest, cūm suam ei voluntatem iam obrulerit. Cur illam ergo de-
re veremini? Etenim si verus Religiosus, ac verus orationis studiu-
s est, & diuinis consolationibus ac gustibus frui desiderat, scio, illa
mortem pro illo obire, & crucem ferre, non detrectaturum. An ignota,
carissimae, boni Religiosi, & eius qui de intimis Dei amicis & familiaribus
vnu esse vult, vitam lögum martyrum esse; longum dico: si enim id co-
feramus cum eo qui quām citissimē decollabatur, merito diuturna-
longum vocari potest; tota alioqui vita nostra breuis est, & in nominali
hominibus breuissima.

Et quid scimus, an nostra tam futura sit breuis, vt post horū spatiū
vel momentum quām iam Deo penitus seruendi propositum ha-
mus, ea finem sit habitura? Id fieri quidem posset. Interim tamen par-
ciendum est, quidquid semel finem habet; & adhuc minoris vita, cum
illius ne vnum quidem diem certum habeamus. Et quis est, qui cum on-
nem horā purabit supremam esse, eam in laboribus noui impendat?
Mihi ergo credite, isthō creputare, longè certissimum esse; quām ob-
discamus & confuescamus in omnibus voluntari nostre contrauen-
quod licet in momento & statim non fiat, si armē sedulō ad hoc vni-
nui per orationem connitamini, paulatim vos ad summum perueni-
gradum videbitis, nesciendo tamen, quomodo illuc peruenieris. Se-
quām rigidum & durū esse videtur, dicere in nulla omnino te recras-
nem aut voluntatem nos debere capere; eō quod simul non elec-
que

quantam hæc voluntatis mortificatio recreationem & dulcedinem secū ferat, & quantum ex ea, etiam in hac vita, commodum sequatur. Sed in hac domo r̄s omnis iam penè tota confecta est cùm omnes vos ipsas af fiduē in hoc exerceatis; vna namque exeat aliam; vnde vnaquæque stu dios contendere debet, vt alias omnes antebeat ac præcurrat.

Motus inter

Interni porro motus sérì ad uigilandum est vt coërcantur, ni coercēdi

præterim si ad hoc tendant, vt alia aut meliores, aut maiores ante omnia.

videri velimus. Persuam nos passionem Dominus tueri dignetur, ne vel

dicanus, vel cogitemus, (ita quidem vt morosè nos in eo detineamus)

Ego sum in Ordine magis veterana, sum annis senior, Plus laboraui *Præminē-*

quām alia, Illa melius habetur quām ego. Id genus cogitationes si oc-

curredunt, quām citissimè repellendæ sunt: iis namque diutius inhærere,

aut identidem de illa re loqui, pestilens contagio est, & è qua grauissima

in monasterijs mala damnaq; oriri solent. Si superiorem vos habere con-

tingeret, quæ tale quid, quantumuis paruum, permitteret, credatis ve-

lim, Deum ob peccata vestra permisisse, vt eam, velut perditionis vestræ

principium & originem haberetis. Quocirca inuocate eum, & per

omnem orationem vestram apud eum instate, vt remedium aliquod

afferre huic malo dignetur, quod prætentissimo in periculo versamini.

Dicetis mihi fortasse, ignorare vos cur id ita extollam, & nimis rigidè

me loqui: cùm Deus etiam ita non mortificatum, suauiter & blandè ha-

beat, ac beneficiat. Evidem non nego: infinità quippe sapientiā suā vi-

detid ita expedire & opus esse, quod eos paulatim ad omnium rerum ab-

negationem & sequestrationem adducat. Non id voco omnia abnegare,

monasterium ingredi, nam possunt impedimenta quædam habere, ob

quæd minus intrare valeant; & omnibus in locis potest perfecta quæ-

dam anima mortificata & humilis esse. Porro uno in loco difficilius hoc

illiest, quām in alio: nam commoditas loci plurimum ad hoc iuuat. Sed

vnum mihi hoc credite, si vel minimum aut honoris, aut bonorum tem-

poralium desiderium in ipsis locum habeat, (hoc namque tam in mona-

sterijs, quām extra eadem reperi' potest; quamquam pauciores ad hoc

in his occasione habentur, vnde etiam culpa in ijs maior esset) fore, vt, ra-

metsi ad multos annos orationem, aut potius cōsiderationem (nam per-

fecta oratio omnes tandem imperfectiones aufert) exerceant, nunquam

tamen singularem aliquem progressum faciant, vel vero orationis fructu

frustrantur. Videte igitur, carissimæ, an non permagni referat, vos hæc quæ

tam contempribilia esse videntur, detestari, cùm non aliam obrem huc

veneritis. Secùs si feceritis, non propterea magis honoramini; sed, vbi

compendium facere poteratis, ibi facitis dispendium: adeò vt damnum

simul & infamia hic reperiātur. Ynaquæque igitur videat quam sit hu-

milis,

f 3

*Honoris cu-**ramagnum**monasterijs**malum est.**Honores**nihilos quæ-**rit humilis.*

*Humilitatis
nōn &
commota.*

milis, & sic videbit quantum profecerit. Existimo fore, vt diabolus in rebus ad praeminentiam spectantibus: quod enim versutissimus in vapulare meruit. Et enim fieri non potest, vt quæ verè humilis est, non propterea magis in hac ipsa virtute solidetur aut proficiat, si eam dubius hac in parte teneri: certissimum namque est, illam tunc oculos invtam priorem coniecturam, & visuram, quam parum Domino hacten seruerit, cum ramen tam multum ei debeat; quamque ipse excellens præstans opus in sese humiliando fecerit, quod humilitatis exemplum bis daret; adhuc sua eam notaturam peccata, & binam iam ob eadem promeruerat. Per hasce porro considerationes anima tantum lucrat, postridie ad eam denuò hostis reuerrinon audeat, ne comminuto capi, rursus re infecta abscedere cogatur.

*Considera-
tiones eius
qui verè
humilis est,
cum ad su-
perbia mē-
tarur.*

Hoc à me consilium capite carissimæ, & videte ne vnguine insoluiscamini, vt non solum in interioribus lucremini (si enim nullum faceretis lucrum, ingens sanè malum fore) sed etiam quotdeteriora procuretis vt consorores vestrae in tentatione prouentus commodum reportent, si modo aliquam de hoste veltro vindictamere, & citius à tentatione veltra liberari velitis: scilicet, vt statim in tentamini, superiori vos ipsas, deregatis, ipsamque quam affectuofligeris, vt abiectum & vile aliquid officium vobis exequendum committat, aut ipsæmet sponte vestra id quam poteritis optime peragatis: apud vos ipsas seriò examineate, quanam potissimum in revolutione vestram per res ei contrarias & repugnantes, quas Domino suggestis, exercere ac mortificare poteritis, nec non publicam mortificationem, cum illa hacten domo visitata sit & usurpari soleat, subeundore que fiet, vt tentatio paruo tempore duret; vestrum porro est curare, vt valde modicum duret. Liberet nos Deus ab illis, quæ sic ei seruire volum oportet, malum id lucrum esse, & vti dixi, honorem ipsum amitti eo quod queritur & ambitur, maximè dum altero quis maior esse & excellere desiderat, nullum quippe in mundo venenum ita vitam eripi, que hæc perfectionem tollunt & enecant,

*Ambitionis
mala.*

Dicetis mihi has naturales reculas esse, ac proinde nō multum cudas videri. nolite, quæso, hic ridiculo agere; hoc namque in monachis crescit ad in fastu spuma, & in tam manifesto periculo, quale situm ultimum quod quis horum punctorum honoris rationem habeat, & num qualiter facta sit iniuria, nec ne, reflectat, nihil vt paruum ducentum est. Scire vatis rationem? vt taceam alia, Diabolus forsitan in paruis aliquam vel rebus adoritur, quæ in se penè nihil sunt, statim vero efficiat

Opera

N. II

156

*Tentationis
illius expu-
gnanda ra-
tio.*

*Honor de
perditur,
dum queri-
tur.*

placiter cuidam magnum quid esse videantur, adeo ut haec magnum
fere caritatis opus creditura sit, sociam conmonere, quomodo talem sibi
injuriam interrogari patiatur, dicens; Deum precor, ut tibi det patientiam, hocque
illi offerre queas; nam ne sanctus quidem plura perferrre posset. Paucis ut
completar, talem in lingua alterius daemonum ignem excitat, ut, licet tandem
tecum ipsa firmiter statuas illud perferrre, a vanata men gloria ten-
tata maneas, & quidem in re quam non ea qua quidem perferrri oportebat,
perfectione pertulisti. Imo adeo haec nostra natura infirma est, ut, esto va-
nogloriandi occasionem ipse nobis preescindamus, dicendo, nullam in eo
patiendi materiam esse; aliquid tamen fecisse nos putemus, & hoc ipsa in Quantum
nobis sentiamus; quanto vero id magis, si & alias id pro nobis sentire vi-
deamus. Hoc porro afflictionem & pœnam etiam nobis adauger, & co-
gitare nos facit nos bono iure nisi itaque contingit, animam omnes quas
merendihabuerat occasionses amittere, & manere debiliorem, & ostium in retinente
velut aperit ut diabolus postea aliquid deterius ei instillet & inspiret: efficit.
Imo fierietiam posset, ut (etiam te id libenter pati volente) ipsa ad te ve-
nient, & rogarent num bruta bestia sis; cum rationi nimis quam consen-
taneum sit, ut quae nobis iniuria sit, sentiamus. Per amorem Dei vos ob-
secro etiam atque etiam, carissimæ, ut nulla vestrum per indiscretum ali-
quem amorem erga aliam moueatur, ad ei in rebus huiusmodi factas in-
urias & afflictiones concernentibus compatiendum: haec namque com-
passio similis est illi, quam amici & vxor Iob, erga eum habebant.

CAPUT XIII.

COEPTAM MATERIAM DE MORTIFICATIONE PROSE QVI-
tar, & ait, Religiosam ceremonias, punctula, ac rationes mundanas fugere
debere, ut ad veram rationem perueniat.

Sæpius vobis dico, carissimæ, & iam id scripto hic committere volo, &
posterioris traditum relinquere, ne quæ vestrum eius obliuiscatur, huius
domus Religiosis, nec non adeo omnibus qui ad perfectionem aspirant,
remis velisq; quam maximè procul fugiendum esse, ut dicat: Ratione nite-
rit. Liberet obsecro nos Deus ab id genus malis rationibus. Quid? æquum fugienda.
& iustum fuisse putatis ut benignissimus Dominus noster Jesus tantas
inuriis pateretur, & haec præter omne fas & iustitiæ infereretur? Quæ crucem Inuria non
alii ferre non vult, quam quæ illi æquissimo iure & meritissimo imponitur, sunt esti-
ad quid in monasterio agat, nescio: revertetur ad mundum, ubi horum argu- māde iuxta
meritum
rationes nulla habebitur ratio. An fortassis tantum poteritis pati, patientia.
vix plura pati non debeatis? quæna haec ratio est? Evidē verē cā nō intel-
ligo. Cū aliquis nobis honor, aut applausus, aut bona tractatio cōtinget,
tunc